

Астраханскы полета. Otempora, o oress! което Българскы ще рече: О врѣмена, о Историци!

И така Гепиди-ти, и Дакыяне-ты и Печенѣзи-ти сж различни имена, които сж употрѣблявали различни писатели въ различни врѣмена, нъ сж на единъ народъ, който сега е нашъ извѣстенъ подъ имя-то Власи, и който самъ себе си наричя Румане, сир. Римляне; и тии Румане сж потомци на Римскы-ты Панно-Дакыйскы колонисты.

И така Власи-ти сж стари вассали на Българе-ты, а по-слѣ на Турци-ты, и сж съседи на Россіяне-ты, като начнемъ отъ 400 години, ако не обычяте по отъ напредъ. Другъ народъ не е имало тука до прихожданье-то на Унгаре-ты.

Щж забѣлежж още тука, че като ся съобразимъ съ тия понятія, весма чудно ще ни ся покаже приказваніе-то за Князь Игоря, въ второ-то изданіе на Исторіж-тж Россійскаго Государства на 144, 145, 146 и 147 страници; и на противъ, на оныя, които сж ся напоили съ четенье-то на тия страници, и мон-ти понятія щжтъ имъ ся покажжтъ чудны. Обаче нека имъ ся покажжтъ както щжтъ, зашто всякый може да глѣда само съ свои-ты умственны очи. Обаче ако нѣкой поглѣдне малко прѣзъ чисты очела, то тая работа не ще му ся покаже толкова чудна; зашто-то по' чудно щяше да е, ако допустнемъ израженіе-то на Исторіографа, че сж были Татарскы народи: Гунни-ти, Унгаре-ти, Авари-ти, Турци-ти, Узи-ти, Печенѣзи-ти, и че всицкы-ти тии ся изгубихж въ Европж, освянъ Унгаре-ты и Турци-ти, нежели да кажж спорядъ мое-то мнѣніе: че Гунни-ти и Авари-ти сж нарицателни имена на Българе-ты; Турци-ти, Унгаре-ти сж нарицателни на Мадыре-ты, Печенѣзи-ти е нарицателно на Власи-ты, които и всицкы-ти не сж изгубени, нъ си гы има и до днесъ.

Макаръ и Исторіж-та на Россійско-то Государство е придобила толкова послѣдстватели, обаче азъ казвамъ на здраво, че текстъ-тъ Карамзинновъ не е Алкоранъ, а пакъ азъ не съмъ Мусулманинъ. Нека Мусулмане-ти вѣрватъ, което обы-